

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVI. Terra sæpe venientem super se bibens imbrem, & germinans herbam opportunam his, à quibus colitur, accipit benedictionem à Deo: proferens autem spinas ac tribulos reprobata est, & maledicto ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

mensio, quam pariter agnovit Apostolus in Amore Domini scilicet *Profundum*. An hæc mensura etiam reperitur in tuo, dum ad eum superbis, etiam postquam vidisti ista humilitatis in tuo Domino portenta?

6. Considera pro ultimo admirabilitatis complemento, omnem hunc amorem, qui ad eum omnem modum supergressus est, in DEO tamen summe rationabilem fuisse. Sed quare? quia omnino Amor DEI est. *DEVS dilexit*. Est super omnem rationem, super omnem legem, & est amor, qui equidem fundamentum habet, sed non nisi in bonitate infinita. *Diligam eos spontaneè*. Os. 14. Aliud responderi nequit, quod saltem plenè satisfaciat. Unde dicitur nos non posse comprehendendo assequi, qualis sit, sed sequi tantum. *Sequor autem, si quomodo comprehendam*. Phil. 3. Soli sancti comprehendunt, qui illum jam in cælo clarè cognoscunt. Et

ideo fideles hortabatur Apostolus se disponere, ut etiam ipsi possent quando fieri participes tam beatitudinis. *Ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, & altitudo, & sublimitas, & profunditas*. Eph. 3.

Ceterum donec velut nocturno gamur circa terram, quomodo serpenmur tam luculenta vestigia, quæ sunt Divini Solis? *Forfitan vestigia DEI comprehendentes*, dicebat Job, *usque ad perfectum Omnipotentem conperies? Excelsior cælo est, & quid tibi cives? profundior inferno, & unde cognoscet? longior terræ mensura ejus, & latior mari*. c. 11. 7. Quæ sunt hæc ipsa quatuor dimensiones à nobis conceptæ in Amore Divino juxta lumen nobis subministratum è grandibus Christi verbis? *Sic DEVS dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret*. Quæ per omnem vitam non sicut gustu perpetuo licebit meditari.

XXVI.

Terra sepe venientem super se bibens imbrem, & germinans herbam opportunam his, à quibus colitur, accipit benedictionem à DEO: proferens autem spinas ac tribulos reproba est, & maledictio proxima, cujus consumatio in combustionem. Hebr. 6. 7.

Considera terribilem differentiam, quæ inter Terram & Terram intercedit. Utraque accipit easdem de cælo gratias, sed non eodem modo utraque respondet, & sic una est benedicta, altera reproba. Idem est inter duas animas discrimen, quibus cum

æqualia de Cælo beneficia præstentur, inæqualiter tamen beneficijs respondent. Age, examina paulisper, utrum in te reperias signa illius, quæ est benedicta, an alterius, quæ est reproba. Non enim media inventur.

3. Considera, imprimis, quemadmodum universam omnem terram, quamcunque sit fertilis, non potest ex se germinare vel tenere gramen, absque beneficio irrigationis, sic eandem esse humanam animam conditionem. Sit aptissima per naturam ad faciendum bonum, hoc illi non sufficit, opus est gratiâ Divinâ? *Dominus dabit benignitatem, & terra nostra dabit fructum suum.* Pl. 84. 13. O si denique hanc caperes veritatem, non dico, modo quodam speculativo, sed practico; beaum te! Tunc enim vero omnino tibi diffideres, & ore hiantem ad modum terræ in calore æstivo DEO dices: *Animam meam sicut terram sine aquâ tibi.*

3. Considera nunc parùm, quoties cælum hunc imbrem dedit super animam tuam, longè scilicet copiosum magis, quàm tot alijs, quæ nascebantur, ubi major est raritas auxiliorum spiritualium. Verum est hanc pluviam, si rite consideres, aliam sonoram, aliam tacitam extitisse. Tacita sunt inspirationes internæ, quæ descendunt, sicut pluvia in vellus. Sonora sunt prædicationes, consilia, incitamenta, & correctiones, quibus DEUS exterius voluntatem suam tibi aperuit. Quæcumque sit, quantò major illa fuit, quàm quæ innumeris contingere potuit. Dicit potest Dominus super te *Effudisse imbres ad instar gurgitum, quæ de nubibus fluunt.* Job 36. Adeo illa fuit copiosa.

4. Considera, hanc ipsam pluviam, qualiscunque sit, pariter ex alto
R. P. Pauli Segneri Manna Anima.

lapsam, *super te*, quia idem semper DEUS extitit, qui *mandavit nubibus de super.* Ipse fuit, qui linguam movit illi Oratori sagro, illi Parocho, illi conscientia; arbitro, fecitque singulari quodam modo, ut aptè tibi loquerentur. Nunc considera tantisper, quomodo responderis. An produxisti herbam, quæ desiderabatur, herbam utilem, gratam, salubrem, opportunam, qualis est illa operum bonorum? si ita est, potes solari te ipsum, quia ipse Dominus ex alto tibi benedixit, hoc est, præmium tibi præparavit in Paradiso, ut illis, quibus dictum est: *In hoc vocati estis, ut benedictionem hereditare possitis.* Nempe prout præparavit electis. At si loco talis herbæ solum produxisti *spinas & tribulos*, hoc vult, peccata, licet aliqua minora, significata per spinas, alia majora significata per tribulos, miserum te! O quantum tibi supplicium imminet!

5. Considera formidabiles loquendi modos, qui de terrâ ejusmodi usurpantur. Tres sunt, qui continent ejus reprobationem, condemnationem, & punitionem.

I. Itaque dicitur esse *reproba*, seu æterno tremendoque offensi Numinis decreto reprobata; quia unum è certioribus signis reprobationis est, sæpe recipere auxilia operandi bene, & his tamen non uti.

II. Dicitur *Maledictio proxima*, id est, proxima accipiendæ sententiæ damnationis æternæ, quia DEUS admodum diu tolerare non solet ingratitude,

dinera,

S

dinem, qualis est ista, celeriter vindicare necesse est.

III. Dicitur ejus consumasio futura in combustionem, castiganda scilicet igne infernali: hæc est enim pœna proportionata terræ tantum in herbas malignas fecundæ, concrematio per ignem.

3. Considera, quanto igitur studio curandum sit, ut respondeas innumeris favoribus, quos DEUS suprate

continuo depluit, ut ad bene agendū te extimulet. Eoque magis, quia gratia accipit benedictionem a DEO etiam alio sensu, quatenus illum tunc vet ad eam quotidianis influxibus tunc irrigandam, facitque, ut malis tunc locupletare eam. Pl. 64. 9. ut contrario ingrata illum movet ad spendendum omnem fluxum gratiarum, facitque, ut jam non aqua sed flammæ pluat.

XXVII.

In omnibus operibus tuis præcellens esto. Eccl. 33. 23.

1. Considera ad id denique reduci omnem perfectionem tuam, ut facias, quæ sunt propria ejus Instituti, muneris, & gradus, in quo DEUS te posuit, sed in omnibus facias excellenter. *In omnibus operibus tuis præcellens esto.* Tu te nimis inflammari desiderio illarum actionum, quæ ad te non pertinent, & credis, si fores in illo alio statu, etiam te facturum res eximias, res præclaras, & ad insignem perventurum sanctitatem. Sed quis hoc tibi dixit? superbia tua. *Ne erigas oculos tuos ad opes, quas non potes habere. Prov. 21. 5.* Quia pro eo, ut alienas consequaris divitias, proprias amittes, à quibus interim oculos erigis. Qualia sunt illa opera, quæ DEUS certò à te requirit? sunt opera officij tui. Donec statuas in his, in operibus tuis, omnem tuam consumere diligentiam, illa alia etsi tam excelsa, ad quæ aspiras, non te facient san-

ctum, sed potiùs vel inquietum, & deceptum.

2. Considera sanctitatem non consistere in eo, ut facias opera excellentia, sed ut facias excellenter. Ut ait: *In omnibus operibus tuis præcellens esto.* Vides sanctitatem non in operibus quæri sed in operante. Sicut illa opera ignobilia, quæ tractas, sine trivialia, sunt tenuia, ne dubites, sufficient ad sanctitatem, modò sicut ad perfectionem summam, quæ ipsis convenire possit. Qualia demum fortitudinis exempla dedit celebris illa Mulier fortis appellata? Fortè in aciem processit ut Debora ad prosternendos Amatorum exercitus? Sisaram aliquando confixit cum Jachele; aut cum Juditha Holofernem jugulavit? si ritè ponderes, omnia ejus præclare gesta fuerunt in tractandâ colo: *Digiti ejus apprehenderunt fusum*: in lanâ & lino procurandis, in lampade per noctem